

Предмет: Поступак са робом која се налази у поступку царинског складиштења а власници робе су брисани из регистра АПР

Имајући у виду да су се, приликом спровођења мера ванредне контроле у циљу ажурног и правилног поступања у вези са наплатом увозних дажбина, код појединих царинарница појавиле одређене недоумице у вези са робом која се налази у поступку царинског складиштења, а власници те робе су брисани из регистра Агенције за привредне регистре или им је одузет ПИБ, односно поставило се питање да ли држаоци царинског складишта и царински заступници могу поднети захтев за уступање или уништење робе која се налази у поступку царинског складиштења, обавештавамо вас о следећем:

Држалац складишта је лице коме је царинарница одобрила да управља царинским складиштем и сходно одредби члана 131. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/2010 и 111/2012) одговорно је да се роба док се налази у поступку царинског складиштења не изузима испод царинског надзора, за испуњење обавеза које произилазе из поступка царинског складиштења робе, као и за испуњавање посебних услова садржаних у одобрењу за управљање складиштем.

Корисник складишта је лице које је према декларацији обавезно да робу стави у поступак царинског складиштења или лице на које су пренета права и обавезе тог лица. Корисник складишта је дужан да у сваком тренутку испуњава обавезе које настају стављањем робе у поступак царинског складиштења. Корисник мора обезбедити да се поступак царинског складиштења раздужи декларацијом којом се роба ставља у друго царински одобрено поступање или употребу.

Одредбом члана 6. Царинског закона прописано је да свако лице може именовати свог заступника за предузимање свих или само неких радњи у поступку који води царински орган, као и да лице које нема седиште или пребивалиште у Републици Србији, а учествује у царинском поступку, мора именовати посредног заступника који поступа у своје име а за рачун лица које нема седиште или пребивалиште у Републици Србији.

Имајући у виду наведено, ни држалац царинског складишта ни заступник не могу да пренесу власништво над робом, односно да уступе робу, нити да поднесу захтев за уништење робе јер сами нису власници те робе.

Уколико власник робе више не постоји (нпр. избрисан из регистра АПР), држалац царинског складишта или царински заступник могу поднети захтев за уступање или уништење робе **само уколико**:

- је истекао рок употребе робе па роба, у складу са општим прописима о складиштењу, **према налазу надлежног органа**, мора да се уништи, или
- је због неиспуњења обавеза из уговора о складиштењу **донета судска одлука** (или привремена мера) да друго лице а не власник може да располаже робом.

Овакав став је заузело и Министарство финансија – Сектор за царински систем и политику у свом акту број: 483-00-00077/2011-17 од 13.06.2011. године.

Напомињемо да је одредбом члана 209. став 6. Царинског закона прописано да уништењем или уступањем робе не могу настати трошкови на терет државе.

(Акт Управе царина број 148-03-030-01-417/2013 од 21.11.2013. године)